

tium, som har et Automobil paa Haanden, og hvis denne Behandling af Sagen fører til, at Trafikministeren ikke vil imødekomme Ønskerne om at nedsætte Taksterne, vil man straks købe denne Bil og prøve paa at gennemføre Persontrafikken ad Landevejen fra Ballerup til København. Det viser, at man ikke er til Sinds at finde sig i den Ordning, som er truffen, men at man vil prøve ad de Veje, som man kan tænke sig, at komme udenom denne Ordning. Og saa tjene Statsbanerne ikke noget. Det drejer sig altsaa her om et finansielt Spørgsmaal for Statskassen, men ikke paa den Maade, den højtærede Minister mente.

Der er nævnt en Mængde Eksempler paa, hvor meget Forhøjelserne androg baade for Gods- og Persontrafikken. Jeg skal blot gøre opmærksom paa, at f. Eks. til Husum andrager Forhøjelsen paa Enkeltbilletter 133 $\frac{1}{3}$ pCt. og paa Returbilletter ca. 100 pCt. Men hvad der, som jeg sagde, gælder med Hensyn til Persontrafikken, at man vil søge at komme til København paa anden Maade end ved at bruge Jernbanen, vil sikkert i langt, langt højere Grad gøre sig gældende for Godstrafikkens Vedkommende. Jeg ved f. Eks., at det for et Teglværk ude i Ballerup, efter at disse nye Takster for Godstrafikken ere gennemførte, kan betale sig at køre Stenene ad Landevejen til København. Det kunne de gøre billigere, end de kunne transportere dem først pr. Vogn til Jernbanestationen, saa omlæsse dem, køre dem med Jernbanen til København, saa omlæsse dem igen og køre dem ud i Byen. Og hvad der gælder for Sten fra Teglværker, gælder ogsaa for mange af de Varer, de skulle have derude. Jeg ved, at en stor Købmand i Ballerup har allerede indrettet sig paa yderligere at transportere sine Varer ad Landevejen. Han har hidtil gjort det i nogen Grad, men han har nu indrettet sig paa at kunne transportere alle sine Varer ad Landevejen fra København til sin Forretning, det gælder navnlig Varer i Stykkevis. Men naar man ved, at der under de gamle Takstforhold i hele Københavns Omegn har kunnet leve Fragtmand, som have kørt 1—2—3 Gange om Ugen f. Eks. fra Vedbæk, Lyngby, Holte o. s. v. ind til København, og at det har kunnet betale sig for dem, kan man være vis paa, at under den nye Ordning vil den ene Fragtmand efter den anden nedsætte sig langs Frederikssund-Banen og tage hele Stykgods-trafikken, saa at ogsaa den vil blive unddraget Statsbanerne.

Hvis der skal tages finansielle Hensyn,

Hensyn til Statskassen i dette Spørgsmaal, gælder det om, at man hurtigst muligt indfører en lignende Ordning paa Frederikssund-Banen som den, der gælder for alle andre Baner, og ikke forøger Taksterne saa betydeligt, som den forøgede Kilometerafstand efter Jernbanevæsenets Mening har nødvendiggjort. Som allerede nævnt er Ordningen ikke foretagen af Hensyn til Frederikssund-Banens rejsendes Bekvemmelighed, idet disse nu skulle køre en stor Omvej, saa vidt jeg ved 5 km længere, for at komme til Hovedbanegaarden, men af Hensyn til Banegaardsforholdene i det hele i København. Det eneste, de rejsende paa Frederikssund-Banen have ud af Forandringen, er, at de skulle køre 10 Minutter længere end under den gamle Ordning og oven i Købet betale derfor. Det er lidt inkonsekvent. Iltogsbilletten betaler man højere, fordi man kommer hurtigere af Sted, medens de rejsende her skulle betale ekstra for at komme saa langsomt afsted som muligt. Hvad der gælder for Persontrafikkens, gælder i endnu højere Grad for Godstrafikkens Vedkommende, idet Godstogene, naar de komme ude fra og køre ind til Godsbanegaarden, nu skulle beskrive en Siksak-Linie. Hvis det virkelig skaffer Statskassen Penge i Lommen, burde en virksom Trafikminister og Finansminister ved kommende Jernbaneanlæg bestræbe sig for at gøre Linierne mellem Jernbanestationerne i saa høj Grad som muligt til Siksak-Linier i Stedet for til rette Linier, det vilde ordentlig skæppe i Statskassen.

Jeg tror nu, at det er umuligt, ikke mindst af Hensyn til Statskassens Tarv, at opretholde den Ordning, der er gennemført paa Frederikssund-Banen. Jeg vil meget indtrængende anmode den højtærede Trafikminister om at være lydhør overfor vore Ønsker og se bort fra de uheldige Principper, som ere fulgte ved Beregning af Taksterne. Den Ordning, der hidtil har været med Beregningen til Frederiksberg i Stedet for helt ind til København, har været gældende under en Lov, der, saa vidt jeg ved, paa dette Omraade ikke er forskellig fra den, vi have i Øjeblikket, og har det før kunnet lade sig gøre at tage praktiske Hensyn og se bort fra en ren matematisk Beregning, maa det ogsaa kunne lade sig gøre nu. Der er neppe Tvivl om, at det vilde være klogt af Statsbanerne — for saa vidt man mener at kunne gøre det, og det er det, jeg synes, at Fortiden viser — at tage noget Hensyn til den virkelige Afstand i Stedet for at